

- 2) Ovatko SEU 4 artiklan 3 kohta, SEU 19 artiklan 1 kohta ja SEUT 267 artikla, luettuna myös yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, esteenä Italian perustuslain 111 §:n 8 momentin, siviiliprosessilain 360 §:n 1 momentin 1 kohdan ja 362 §:n 1 momentin sekä hallintoprosessilain 110 §:n sellaiselle tulkinnalle ja soveltamiselle, joka ilmenee kansallisesta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan kassaatiovalituksen tekemistä Sezioni Unitelle (Corte di cassazione yhteisistunto) ”tuomiovaltaan liittyvistä syistä” ei voida käyttää ”tuomiovallan puuttumisen tapauksessa” keinona muutoksen hakemiseksi sellaisiin Consiglio di Stato tuomioihin, joissa on kyse unionin oikeuden soveltamista koskevista oikeusriidoista ja joiden yhteydessä jätetään perusteettomasti esittämättä ennakkoratkaisupyyntö unionin tuomioistuimelle, vaikka unionin tuomioistuimen (tuomiosta 6.10.1982, Cilfit, C-238/81 lähtien) tyhjentävästi luettelemat, tiukasti tulkittavat perusteet kansallisen tuomioistuimen vapauttamiseksi kyseisestä velvollisuudesta eivät täyty, mikä on vastoin periaatetta, jonka mukaan unionin oikeuden vastaisia ovat sellaiset lainsäädäntöön tai perustuslakiin perustuvat kansalliset säännöt tai menettelykäytännöt, joiden nojalla kansalliselta (joko ylimmän oikeusasteen tai muulta) tuomioistuimelta viedään, vaikka tilapäisesti, vapaus esittää ennakkoratkaisupyyntöjä, kun kyseisellä tulkinnalla ja soveltamisella puututaan unionin tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan unionin oikeuden asianmukaisessa ja sitovassa tulkinnassa, estetään kansallisen tuomioistuimen soveltaman oikeuden ja unionin oikeuden välillä mahdollisesti olevan tulkintaeron korjaaminen (ja edistetään sen vakiintumista) sekä vaarannetaan unionin oikeudesta johtuvien subjektiivisten oikeudellisten tilanteiden osalta oikeussuojan yhtenäisen soveltaminen ja tehokkuus?
- 3) Voidaanko periaatteita, jotka unionin tuomioistuin on vahvistanut 5.9.2019 annetussa tuomiossa Lombardi (C-333/18), 5.4.2016 annetussa tuomiossa PFE (C-689/13) ja 4.7.2013 annetussa tuomiossa Fastweb (C-100/12) direktiivin 89/665/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2007/66/EY⁽²⁾, 1 artiklan 1 ja 3 kohdan sekä 2 artiklan 1 kohdan osalta, soveltaa pääasiassa esillä olevassa tilanteessa, jossa yksi kilpailevista yrityksistä riitauttaa sekä poissulkemisensa tarjouskilpailumenettelystä että toisen yrityksen valinnan hankintasopimuksen sopimuspuoleksi ja jossa Consiglio di Stato tutkii aineellisesti vain yhden valitusperusteen, jolla poissuljettu yritys riitauttaa teknisen tarjouksensa saaman pistemäärän jäämisen alle vaadittavan vähimmäismäärän, ja tutkii ensisijaisesti hankintaviranomaisen ja sopimuspuoleksi valitun yrityksen tekemät liitännäisvalitukset ja hyväksyy ne mutta toteaa sellaisiksi, ettei niitä voida ottaa tutkittavaksi (ja jättää tutkimatta aineellisesti) päävalituksen muut perusteet, joilla riitautetaan tarjouskilpailun tulos muista syistä (kuten tarjousten arviointia koskevien, tarjouspyyntöasiakirjoissa esitettyjen perusteiden epämääräisyyden, pisteidenantoa koskevien perustelujen puuttumisen sekä valintalautakunnan lainvastainen nimittämisen ja kokoonpanon vuoksi) sellaisen kansallisen oikeuskäytännön perusteella, jonka mukaan yrityksellä, joka on suljettu pois tarjouskilpailusta, ei ole oikeutta esittää vaatimuksia, joilla se pyrkii riitauttamaan kilpailevan yrityksen valinnan hankintasopimuksen sopimuspuoleksi, myös vaatimalla tarjouskilpailumenettelyn kumoamista, kun on arvioitava, onko unionin oikeuden kanssa yhteensopiva se, että yritykseltä evätään oikeus saattaa tuomioistuimen tutkittavaksi kaikki ne syyt, joiden perusteella se riitauttaa tarjouskilpailun tuloksen, silloin, kun kyseisen yrityksen poissulkemista ei ole vahvistettu lopullisesti ja jokainen kilpailija voi vedota samankaltaiseen oikeutettuun etuun muiden kilpailijoiden tekemien tarjousten poissulkemiseksi, mikä voi johtaa siihen, että hankintaviranomainen ei voi valita sääntöjenmukaista tarjousta ja se joutuu aloittamaan uuden hankintamenettelyn, johon kaikki tarjoajat voivat osallistua?

⁽¹⁾ Julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21.12.1989 annettu neuvoston direktiivi 89/665/ETY (EYVL 1989, L 395, s. 33).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivien 89/665/ETY ja 92/13/ETY muuttamisesta julkisia hankintoja koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen tehokkuuden parantamiseksi 11.12.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/66/EY (EUVL 2007, L 335, s. 31).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Symvoulío tis Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 1.10.2020 – DIMCO
Dimovasili M.I.K.E. v. Ypourgos Perivallontos kai Energeias**

(Asia C-499/20)

(2020/C 433/46)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuin

Symvoulío tis Epikrateias

Pääasian asianosaiset

Kantaja: DIMCO Dimovasili M.I.K.E.

Vastaaja: Ypourgos Perivallontos kai Energieias

Ennakkoratkaisukysymys

- Onko painelaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 29.5.1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/23/EY (EYVL L 181) 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohtaa sekä 7 artiklan 4 ja 8 kohtaa, kun niitä luetaan yhdessä liitteen I kanssa, tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansallisille säännöksille, kuten pääasiassa kyseessä oleville käyttöpaineeltaan korkeintaan 500 mbaarin maakaasun sisäasennuksista annetun Kreikan teknisen määräyksen 1.2.4, P.9.5.6.9 ja P.9.5.8.2 kohdille, joissa asetetaan ehtoja ja rajoituksia (ilmanvaihtovelvollisuus, lattialämmityskielto) henkilöiden suojelemiseksi pääasiassa maanjärstysiltä, siltä osin kuin on kyse painelaitteiden (kaasuputkistojen) asennusmenetelmästä sellaisessa tapauksessa, jossa näitä ehtoja ja rajoituksia sovelletaan erotuksetta myös putkistoihin, joissa, kuten riidanalaisessa tapauksessa, on CE-merkintä ja jotka valmistaja on todennut turvalliseksi käyttää ja asentaa ilman edellä mainittujen ehtojen ja rajoitusten noudattamista?
- Vai onko edellä mainittuja direktiivin 97/23/EY säännöksiä, kun niitä luetaan yhdessä 2 artiklan kanssa, päinvastoin tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä oleville painelaitteiden (kaasuputkistojen) asennusmenetelmää koskeville ehdoille ja rajoituksille?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesverwaltungsgericht Steiermark (Itävalta) on esittänyt
9.10.2020 – RM v. Landespolizeidirektion Steiermark**

(Asia C-508/20)

(2020/C 433/47)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Pääasian asianosaiset

Valittaja: RM

Vastapuolena oleva viranomainen: Landespolizeidirektion Steiermark

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kansallisen tuomioistuimen tulkittava monopolijärjestelmän suojaamiseksi toteutettavassa rikosoikeudellisessa menettelyssä sovellettavaa rikosoikeudellista sanktiosäännöstä palvelujen tarjoamisen vapauden valossa, jos se on jo aiemmin tutkinut monopolijärjestelmän unionin tuomioistuimen ohjeiden mukaisesti ja jos tässä tutkinnassa on käynyt ilmi, että monopolijärjestelmä on oikeutettu?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:
 2. a) Onko SEUT 56 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään pakottavasti, että onnenpeleistä annetun lain nojalla kiellettyjen arvontojen saattamisesta ammattimaisesti yleisön käyttöön määrätään sakko onnenpeliautomaattia kohden ilman määrättyjen sakkojen kokonaismäärän ehdotonta ylärajaa?
 2. b) Onko SEUT 56 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään pakottavasti, että onnenpeleistä annetun lain nojalla kiellettyjen arvontojen saattamisesta ammattimaisesti yleisön käyttöön määrätään 6 000 euron suuruinen vähimmäissakko onnenpeliautomaattia kohden?
 2. c) Onko SEUT 56 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään pakottavasti, että onnenpeleistä annetun lain nojalla kiellettyjen arvontojen saattamisesta ammattimaisesti yleisön käyttöön määrätään sakon muuntorangaistus onnenpeliautomaattia kohden ilman määrättyjen sakon muuntorangaistusten kokonaismäärän ehdotonta ylärajaa?
 2. d) Onko SEUT 56 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään onnenpeleistä annetun lain nojalla kiellettyjen arvontojen saattamisesta ammattimaisesti yleisön käyttöön määrättävän rangaistuksen tapauksessa, että rikosoikeudellisen menettelyn kuluista on korvattava osuus, joka on 10 prosenttia määrättyistä sakoista?